

I

(Ψηφίσματα, συστάσεις και γνωμοδοτήσεις)

ΣΥΣΤΑΣΕΙΣ

ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΣΥΣΤΗΜΙΚΟΥ ΚΙΝΔΥΝΟΥ

ΣΥΣΤΑΣΗ ΤΟΥ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ ΣΥΣΤΗΜΙΚΟΥ ΚΙΝΔΥΝΟΥ

της 20ής Οκτωβρίου 2017

που τροποποιεί τη σύσταση ΕΣΣΚ/2015/2 σχετικά με την αξιολόγηση των διασυστορικών επιδράσεων των μέτρων μακροπροληπτικής πολιτικής και την εθελοντική εφαρμογή τους στη βάση της αμοιβαιότητας

(ΕΣΣΚ/2017/4)

(2017/C 431/01)

ΤΟ ΓΕΝΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΟΥ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ ΣΥΣΤΗΜΙΚΟΥ ΚΙΝΔΥΝΟΥ,

Έχοντας υπόψη τη Συνθήκη για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης,

Έχοντας υπόψη τον κανονισμό (ΕΕ) αριθ. 1092/2010 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 24ης Νοεμβρίου 2010, σχετικά με τη μακροπροληπτική επίβλεψη του χρηματοοικονομικού συστήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης και τη σύσταση Ευρωπαϊκού Συμβουλίου Συστημικού Κινδύνου⁽¹⁾, και ιδίως το άρθρο 3 και τα άρθρα 16 έως 18,

Έχοντας υπόψη την απόφαση ΕΣΣΚ/2011/1 του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου Συστημικού Κινδύνου, της 20ής Ιανουαρίου 2011, για τη θέσπιση του εσωτερικού κανονισμού του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου Συστημικού Κινδύνου⁽²⁾, και ιδίως το άρθρο 15 παράγραφος 3 στοιχείο ε) και τα άρθρα 18 έως 20,

Εκτιμώντας τα ακόλουθα:

- (1) Το πλαίσιο εθελοντικής εφαρμογής μέτρων μακροπροληπτικής πολιτικής στη βάση της αμοιβαιότητας, το οποίο καθορίζεται στη σύσταση ΕΣΣΚ/2015/2⁽³⁾ του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου Συστημικού Κινδύνου, θα πρέπει να διασφαλίζει ότι οποιοδήποτε μέτρο μακροπροληπτικής πολιτικής ενεργοποιείται σε ορισμένο κράτος μέλος και αφορά χρηματοδοτικό άνοιγμα εφαρμόζεται στα υπόλοιπα κράτη μέλη στη βάση της αμοιβαιότητας, στον μέγιστο δυνατό βαθμό.
- (2) Οι οικείες αρχές των κρατών μελών μπορούν να εξαιρούν μεμονωμένους φορείς παροχής χρηματοπιστωτικών υπηρεσιών με ήσσονος σημασίας χρηματοδοτικά ανοίγματα από την εφαρμογή συγκεκριμένου μέτρου μακροπροληπτικής πολιτικής στη βάση της αμοιβαιότητας (αρχή «de minimis»).
- (3) Το ισχύον πλαίσιο του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου Συστημικού Κινδύνου (ΕΣΣΚ) για την εθελοντική εφαρμογή μέτρων μακροπροληπτικής πολιτικής στη βάση της αμοιβαιότητας δεν παρέχει στις οικείες αρχές καθοδήγηση ως προς το κατώτατο όριο που θα πρέπει να χρησιμοποιούν ενόψει του καθορισμού της σημαντικότητας των ανοιγμάτων. Έτσι, όταν ορισμένη οικεία αρχή προβαίνει σε εξαίρεση μεμονωμένου φορέα παροχής χρηματοπιστωτικών υπηρεσιών με ήσσονος σημασίας χρηματοδοτικό άνοιγμα, μπορεί να ορίζει το κατάλληλο κατά την κρίση της κατώτατο όριο, επιφέροντας δυνητικά αποκλίσεις στην εφαρμογή της αρχής «de minimis».
- (4) Προς αποφυγή των δυνητικών αυτών αποκλίσεων η οικεία αρχή εφαρμογής θα πρέπει, όταν αιτείται την εφαρμογή μέτρων στη βάση της αμοιβαιότητας, να προτείνει μέγιστη τιμή ορίου σημαντικότητας στο επίπεδο του φορέα παροχής χρηματοπιστωτικών υπηρεσιών. Εφόσον το κρίνει απαραίτητο, η μόνιμη ομάδα αξιολόγησης του ΕΣΣΚ που αναφέρεται στην απόφαση ΕΣΣΚ/2015/4 του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου Συστημικού Κινδύνου⁽⁴⁾ μπορεί να προτείνει διαφορετικό κατώτατο όριο.

⁽¹⁾ ΕΕ L 331 της 15.12.2010, σ. 1.

⁽²⁾ ΕΕ C 58 της 24.2.2011, σ. 4.

⁽³⁾ Σύσταση ΕΣΣΚ/2015/2 του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου Συστημικού Κινδύνου, της 15ης Δεκεμβρίου 2015, σχετικά με την αξιολόγηση των διασυστορικών επιδράσεων των μέτρων μακροπροληπτικής πολιτικής και την εθελοντική εφαρμογή τους στη βάση της αμοιβαιότητας (ΕΕ C 97 της 12.3.2016, σ. 9).

⁽⁴⁾ Απόφαση ΕΣΣΚ/2015/4 του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου Συστημικού Κινδύνου, της 16ης Δεκεμβρίου 2015, σχετικά με πλαίσιο συντονισμού για την κοινοποίηση εθνικών μέτρων προληπτικής εποπτείας από τις οικείες αρχές, την έκδοση γνωμών και συστάσεων από το ΕΣΣΚ και την κατάργηση της απόφασης ΕΣΣΚ/2014/2 (ΕΕ C 97 της 12.3.2016, σ. 28).

(5) Ως εκ τούτου, η σύσταση ΕΚΤ/2015/2 θα πρέπει να τροποποιηθεί αναλόγως,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΑ ΣΥΣΤΑΣΗ:

Τροποποιήσεις

Η σύσταση ΕΣΣΚ/2015/2 τροποποιείται ως εξής:

1) στην ενότητα 1 η επιμέρους σύσταση Β σημείο 2 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«2. Σε περίπτωση που για την εξασφάλιση της αποτελεσματικής λειτουργίας των σχετικών μέτρων κρίνεται αναγκαία η εφαρμογή τους από άλλα κράτη μέλη στη βάση της αμοιβαιότητας, συνιστάται στις οικείες αρχές εφαρμογής, όταν τα κοινοποιούν στο ΕΣΣΚ, να υποβάλλουν αίτημα εφαρμογής τους στη βάση της αμοιβαιότητας. Το αίτημα θα πρέπει να περιλαμβάνει πρόταση ως προς το όριο σημαντικότητας.»

2) στο σημείο 1 της ενότητας 2 προστίθεται το ακόλουθο στοιχείο:

«θ) “όριο σημαντικότητας”: ποσοτικό όριο κάτω από το οποίο το άνοιγμα μεμονωμένου φορέα παροχής χρηματοπιστωτικών υπηρεσιών στον μακροπροληπτικό κίνδυνο που εντοπίζεται στη χώρα εφαρμογής του μέτρου μακροπροληπτικής πολιτικής από την αρχή εφαρμογής μπορεί να θεωρείται ήσσονος σημασίας.»

3) στην ενότητα 2 το σημείο 2 παράγραφος 1 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«1. Οι οικείες αρχές μπορούν να εξαιρούν μεμονωμένο φορέα παροχής χρηματοπιστωτικών υπηρεσιών της δικαιοδοσίας τους από την εφαρμογή συγκεκριμένου μέτρου μακροπροληπτικής πολιτικής στη βάση της αμοιβαιότητας, αν αυτός έχει ήσσονος σημασίας χρηματοδοτικό άνοιγμα στον μακροπροληπτικό κίνδυνο που εντοπίζεται στη χώρα εφαρμογής του μέτρου μακροπροληπτικής πολιτικής από την οικεία αρχή εφαρμογής (αρχή “de minimis”). Οι οικείες αρχές καλούνται να ενημερώνουν το ΕΣΣΚ για τις εν λόγω εξαιρέσεις, χρησιμοποιώντας το υπόδειγμα κοινοποίησης μέτρων εφαρμοζόμενων στη βάση της αμοιβαιότητας το οποίο δημοσιεύεται στον δικτυακό τόπο του ΕΣΣΚ.

Για τους σκοπούς της εφαρμογής της αρχής “de minimis” το ΕΣΣΚ συνιστά τη χρήση ορίου σημαντικότητας βασισμένου στο προτεινόμενο από την οικεία αρχή εφαρμογής σύμφωνα με την ενότητα 1, επιμέρους σύσταση Β σημείο 2. Η βαθμονόμηση του κατώτατου ορίου θα πρέπει να ακολουθεί τις βέλτιστες πρακτικές, όπως αυτές καθορίζονται από το ΕΣΣΚ. Το όριο σημαντικότητας αποτελεί συνιστώμενο μέγιστο επίπεδο ορίου. Οι οικείες αρμόδιες αρχές που εφαρμόζουν μέτρα στη βάση της αμοιβαιότητας μπορούν να εφαρμόζουν το συνιστώμενο κατώτατο όριο, να ορίζουν χαμηλότερο τέτοιο όριο για τη δικαιοδοσία τους εφόσον κρίνεται κατάλληλο ή να τα εφαρμόζουν χωρίς όριο σημαντικότητας. Κατά την εφαρμογή της αρχής “de minimis” οι αρχές θα πρέπει να παρακολουθούν εάν σημειώνονται διαρροές και φαινόμενα κανονιστικού αρμπιτράζ και να καλύπτουν το νομικό κενό, όποτε απαιτείται.»

4) στην ενότητα 2 η παράγραφος 4 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«4. Τροποποιήσεις της σύστασης

Το γενικό συμβούλιο θα αποφασίζει πότε χρήζει τροποποίησης η παρούσα σύσταση. Οι τροποποιήσεις αφορούν ιδίως πρόσθετα ή τροποποιημένα μέτρα μακροπροληπτικής πολιτικής εφαρμοστέα στη βάση της αμοιβαιότητας κατά τα οριζόμενα στη σύσταση Γ και στα σχετικά παραρτήματα που περιέχουν πληροφορίες για το εκάστοτε μέτρο, περιλαμβανομένου του ορίου σημαντικότητας του ΕΣΣΚ. Το γενικό συμβούλιο μπορεί επίσης να παρατείνει τις προθεσμίες των προηγούμενων παραγράφων σε περίπτωση που καθίστανται αναγκαίες νομοθετικές πρωτοβουλίες για τη συμμόρφωση με μία ή περισσότερες συστάσεις. Ειδικότερα, το γενικό συμβούλιο μπορεί να αποφασίζει την τροποποίηση της παρούσας σύστασης κατόπιν αναθεώρησης του πλαισίου υποχρεωτικής αναγνώρισης από την Ευρωπαϊκή Επιτροπή σύμφωνα με το ενωσιακό δίκαιο ή βάσει της πείρας που αποκτάται από τη λειτουργία στην πράξη της ρύθμισης που θεσπίζει η παρούσα σύσταση σχετικά με την εθελοντική εφαρμογή στη βάση της αμοιβαιότητας».

Φρανκφούρτη, 20 Οκτωβρίου 2017.

Francesco MAZZAFERRO

Προϊστάμενος της Γραμματείας του ΕΣΣΚ,

εξ ονόματος του γενικού συμβουλίου του ΕΣΣΚ